

Pepeyn Langedijk

DOOR ANGELA HOEN

Werp één blik op de portfolio van beeldmaker Pepeyn Langedijk, en je ziet direct dat je te maken hebt met een veelzijdige man. Fotografie, film, video, design, digitale kunst... Pepeyn doet het allemaal.

Pepeyns passie ligt vooral in het willen vertellen van een verhaal in beeld. Of dat nou met film is of met fotografie, dat is hem om het even. Zijn kunstfotografie is onorthodox, surrealistisch en soms zelfs een beetje shockerend, maar het is duidelijk dat dit niet zomaar plaatjes zijn, hier zit meer achter. Photoshop Creative wil weten wat dat is en zoekt Pepeyn op in zijn studio...

Direct bij binnenkomst is duidelijk dat Photoshop een grote rol speelt in het werk van Pepeyn. Op zijn bureau prijken twee grote monitoren waarop hij net bezig is met het bewerken van een serie portretten. "Ik ben in '95 begonnen met digitale fotografie, en tegelijkertijd met Photoshop. Ik werkte destijds samen met een collega-fotograaf en hij nam het initiatief om digitaal te gaan experimenteren. Dit was in een tijd dat er eigenlijk nog nauwelijks iemand verstand van had. We kochten een digitale studiocamera met een chipje van 3 megapixels. Het was onmogelijk om bewegende onderwerpen te fotograferen, want voor elke RGB-kleur moest de camera apart flitsen. Een beeld werd

opgebouwd in 3 flitsen, dus we konden in feite alleen maar stillevens fotograferen. Die camera kostte toen 150.000 gulden! Tegenwoordig maak je al betere foto's met de camera van een mobiele telefoon. Maar.. we konden er digitaal mee fotograferen en die beelden vervolgens ook digitaal bewerken. Dat was voor ons natuurlijk heel interessant." Pepeyn heeft nooit een cursus Photoshop gevolgd, maar zat al snel een paar uur per dag te photoshoppen, en dat vijf dagen per week. Daardoor deed hij snel veel kennis op en al gauw was hij er ontzettend handig

perkt tot zijn commerciële werk, maar maakte Pepeyn ook volop gebruik van de digitale mogelijkheden in zijn kunstfotografie. Wat hij altijd als eindresultaat voor ogen heeft, is een beeld waarvan mensen weten dat het niet echt is, maar waarop ze niet kunnen zien waar er is geshopt. "Veel mensen die mijn foto's zien denken dat ik ze voor een deel in een 3D-programma heb gemaakt, dus dat het eigenlijk niets met fotografie te maken heeft. Dat is niet waar, alles wat je in mijn werk ziet is gefotografeerd." Die fotografie ontstaat wel op een hele aparte manier,

"Soms zou ik wel eens willen dat ik een printer op mijn hoofd kan aansluiten, zodat de foto daar gewoon uit kan rollen."

in. "Mijn collega en ik deden destijds heel veel aan culinaire fotografie en daarvoor was het digitale werk een ongelofelijk succes. Zat er een vlekje op een bord, een druppeltje vet bijvoorbeeld, dan hoefde de boel niet langer terug naar de styliste om helemaal opnieuw gefotografeerd te worden, maar konden we het digitaal hier eenvoudig bijwerken. Opdrachtgevers die dat zagen waren er laaiend enthousiast over, want op die manier kon er natuurlijk veel sneller geproduceerd worden." Pepeyn en zijn collega waren een van de eerste fotografen in de wijde omtrek die de overgang naar digitale fotografie maakten. Een risicovolle stap, maar achteraf gezien was het een gouden greep. "Die voorsprong houdt je namelijk wel een beetje, ook op de lange termijn." Al snel bleef het niet meer be-

want het zijn beelden die Pepeyn van tevoren in zijn hoofd tot in het kleinste detail uitwerkt. "Ik heb een bepaald idee in mijn hoofd en daar bouw ik langzaam aan door, net zo lang tot ik het hele plaatje gedetailleerd voor me zie. Ik weet precies waar het licht vandaan moet komen, waar de schaduw valt, welk model ik wil gebruiken en waar ik bijvoorbeeld een dierenkop op ga zetten of een andere vloer onder ga leggen... Het hele verhaal moet compleet zijn en dat is een proces dat soms in een paar dagen afgerond is, maar andere keren wel een jaar kan duren. Dat wil niet zeggen dat ik er elke dag diep over nadenk, maar het is iets wat constant ergens in mijn achterhoofd zit. Door een ontmoeting, een gebeurtenis of iets wat ik zie maak ik dat plaatje verder compleet. Als dat eenmaal is gebeurd, is het

Don't Key

Aut Volare Aut Velare

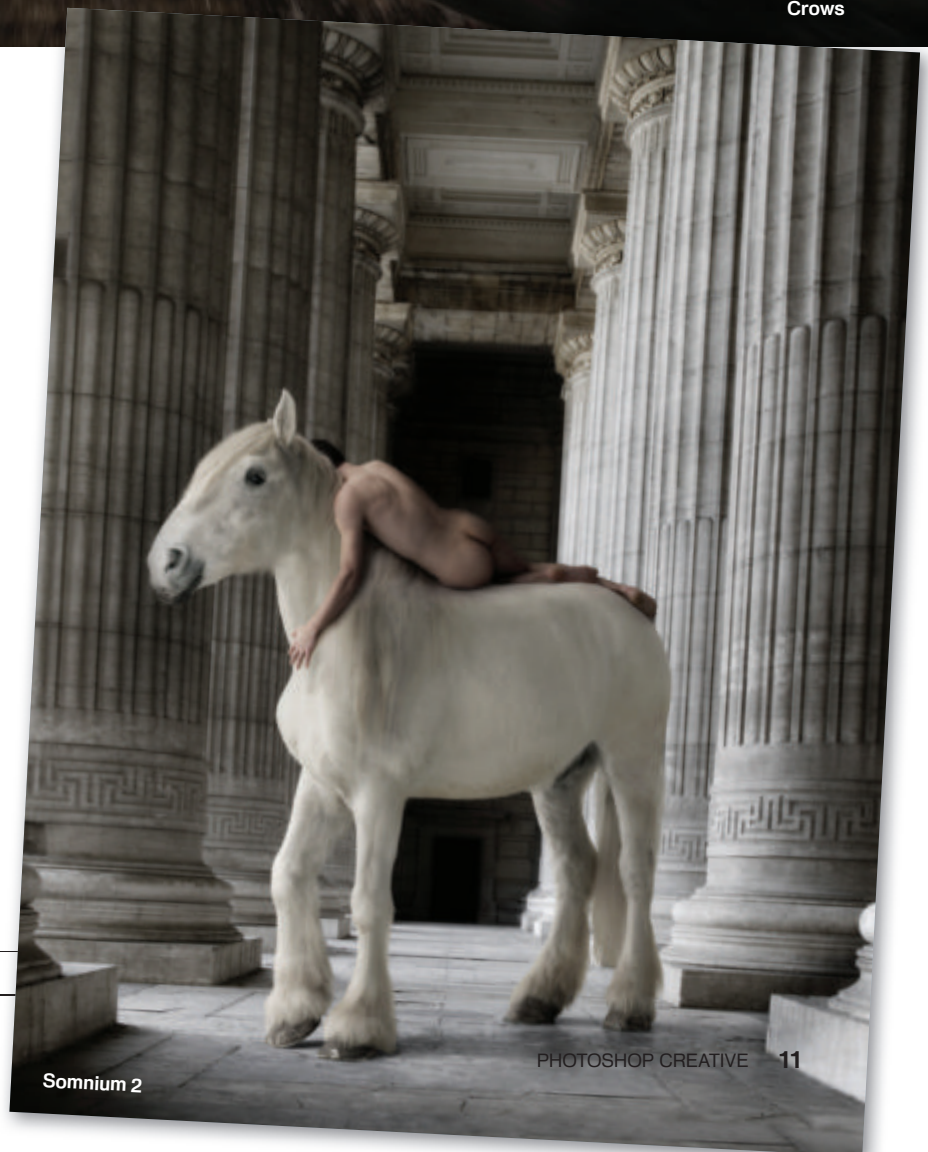
Crows

natuurlijk de kunst om het ook daadwerkelijk te gaan realiseren. Soms zou ik wel eens willen dat ik een printer op mijn hoofd kan aansluiten, zodat de foto daar gewoon uit kan rollen. Of zou ik willen dat ik een kunst schilder was, zodat ik dat wat in mijn hoofd zit gewoon op een doek kan zetten. Maar aangezien ik nog geen poppetje kan tekenen, moet ik me richten op wat ik wel goed kan. En dat is fotograferen. En photoshoppen.”

Creëer je eigen omgeving

Een duidelijk kenmerk van het werk van Pepeyn is dat er altijd sprake is van een hele specifieke omgeving. Dat hij nog wel eens creatief moet zijn om de juiste locatie te creëren die hij in zijn hoofd heeft, bleek wel toen hij een aantal jaren geleden met de serie *Liberatus* bezig was. Hij wilde een steigerend paard fotograferen die in een hele diepe, stenen schacht staat. Hij wist precies hoe de schacht eruit moest zien, maar deze

was nergens te vinden. “Ik heb dit opgelost door die schacht in het klein na te bouwen, als een maquette. De jongen op het paard had ik al apart in de studio gefotografeerd, maar om goed te kunnen beoordelen waar de schaduw van het paard op de muur van de schacht zou vallen, heb ik een klein paardje van was gemaakt en deze in de maquette gezet. Zo krijg je uiteindelijk toch de plek die je voor ogen hebt en die eigenlijk onmogelijk te vinden is. En dat is met veel van mijn werken het geval. Alles wat je ziet bestaat uit een combinatie van totaal verschillende plekken, die uit allemaal losse stukjes zijn samengevoegd.” Soms is niet alleen de locatie het probleem, maar moet je ook heel erg inventief zijn met de voorwerpen die je wilt fotograferen. Zo vertelt Pepeyn dat de enorme zwaardvis uit zijn meest recente werk, *Swordfish*, eigenlijk helemaal geen zwaardvis is. “Ik wilde dat het kindje op de foto een enorme vis zou vast-

Somnium 2

PHOTOSHOP CREATIVE 11

Shackled

“Foto’s zijn hele interessante communicatiemiddelen, maar er is zoveel aanbod, dat je mensen soms gewoon een beetje door elkaar moet schudden om de boodschap over te brengen.”

houden, en het moest een aparte, niet alledaagse vis zijn. Zo kwam ik op het idee om een zwaardvis te gebruiken, maar waar haal je die vandaan? Een opgezette zwaardvis was niet te vinden, en een verse zwaardvis van de groothandel kostte maar liefst 800 euro. Dat ging me toch een beetje te ver.” Op een gegeven moment vertelde iemand hem dat een tonijn redelijk veel op een zwaardvis lijkt en is hij een beetje gaan uitvogelen hoe je in Photoshop van een tonijn een zwaardvis kan maken. Dat bleek relatief eenvoudig, een kwestie van de snuit eraan plakken, de onderkaak iets aanpassen en de rugvin vergroten. “Ik heb uiteindelijk

bijna een half jaar tonijn gegeten”, grinnikt hij “maar het resultaat is geweldig, dus voor zo’n foto vind ik het meer dan waard.”

Erst de vervelendste Photoshopklusjes

Is alles eenmaal gefotografeerd, dan is het tijd voor Photoshop. Het eerste waarmee Pepeyn altijd begint is ook gelijk het vervelendste klusje. Alles wat hij gefotografeerd heeft, knipt hij uit door middel van paden. “Ik geloof niet in al die zogenaamde trucjes om met een bepaald maskertje of magnetisch lassootje iets snel en perfect vrijstaand te maken. Je kunt dit nou eenmaal niet snel

Swordfish

PenPal

Minotaur

doen, want dan is er altijd wel iets wat niet klopt. Wil je een echt goed resultaat, dan moet je het gewoon heel secuur met de hand doen." De volgende stap bestaat uit het samenvoegen van alle losse componenten. Aangezien hij alles van tevoren al heeft voorbereid en op elkaar aangepast, verwacht je dat dit proces vlot kan verlopen. Helaas is niets minder waar, zo vertelt Pepeyn. "Ik ben daar extreem kritisch in. Alles moet perfect zijn, de schaduwen moeten kloppen, de randjes moeten superstrak zijn, er mag nergens een wit randje vergeten zijn. Alles wordt tot op de pixel gecheckt." Dit vergt uiteraard ontzettend veel tijd. Soms is hij wel 150 uur kwijt aan beeldbewerking. Dat vindt hij helemaal niet erg, hij vindt het zelfs heerlijk. "Het moment dat je het resultaat langzaam onder je ogen tot stand ziet komen, dat is alsof je een kindje krijgt! Je zit er al maanden op te broeden, en eindelijk, na al die maanden zwoegen ontstaat het ineens voor je ogen. Dat is echt een geweldig gevoel..." Het is duidelijk dat de passie van Pepeyn bij de kunstfotografie ligt. Het houdt hem creatief gezien ook scherp. "Als ik een tijd lang alleen met commerciële projecten bezig ben geweest, dan snak ik echt naar een weekje werken voor mezelf." Gelukkig krijgt hij in zijn commerciële

werk langzaam steeds meer de vrije hand. "Het gebeurt nog niet zo vaak, want men is er toch vaak nog een beetje huiverig voor, maar zo heb ik bijvoorbeeld wel de Asylumcollectie kunnen maken. Dat was een reclamecampagne voor zeer exclusieve meubels en woondecoraties. De ontwerpers wilden echt iets extreems, waarmee ze een beetje konden schoppen tegen de gevestigde reclamecultuur. Zo wilden ze wel in elke foto een mooi

"Ik heb uiteindelijk bijna een half jaar tonijn gegeten, maar voor zo'n foto vind ik het meer dan waard."

meisje naast het product, maar dan een mooi meisje dat al twee weken dood is..." De Asylumcampagne is de hele wereld over gegaan en heeft heel veel heftige reacties opgeroepen, van grote complimenten tot magazines die de foto's weigerden te publiceren. "Zo'n reclamecampagne is natuurlijk geweldig om te mogen doen, en ik ben erg blij dat ik steeds meer van dat soort werk naar me toe kan trekken." De vraag of hij er van houdt om mensen met zijn werk te shockeren kan hij niet helemaal ontkennen. "Ik vind het wel leuk om een beetje te shockeren, maar daar wil ik wel duidelijk bij zeggen dat het mij niet zozeer gaat

om het shockeren zelf. Foto's zijn hele interessante communicatiemiddelen, maar er is zoveel aanbod dat je mensen soms gewoon een beetje door elkaar moet schudden om de boodschap over te brengen. Op die manier kan shockeren heel functioneel zijn, en gebruik je het dus als middel en niet als doel. Ik vind het te simpel om shockerende foto's te maken, puur om te shockeren. Maar als het een reden heeft, vind ik het heel legitiem.

Sommige mensen vinden dat fantastisch, anderen vinden het helemaal niks, maar dat mag natuurlijk ook.

Kunstfotografie vertaald naar film

Momenteel is Pepeyn druk bezig met zijn eerste autonome filmproject: *The House of Asterion*. "Wat ik met dit filmproject heb geprobeerd te doen is om mijn kunstfotografie te verleggen naar film. Mijn fotokunst is ontzettend persoonlijk, achter elke foto zit een heel verhaal. Ik wilde wel eens zien wat er zou gebeuren als ik zo'n soort foto zou vertalen naar een korte film. Ik denk dat dit wel heel goed gelukt is, dus het

zal hier zeker niet bij blijven!" In de film zien we een man in een gigantisch labyrint achter een typemachine zitten. Het enige wat hij doet is het voltypen van eindeloze vellen papier. Door te typen creëert hij deuren in blinde muren, en op die manier verplaatst hij zich door het labyrint. Zijn kaart geeft aan waar hij al geweest is, en als je daar naar kijkt beseft je dat hij er waarschijnlijk al honderden jaren zit. Het is duidelijk dat de man ergens naar op zoek is en tegelijkertijd ook door iets wordt achtervolgd, maar wat dat precies is blijft onduidelijk. Pepeyn legt uit dat de film een psychologisch sprookje is over het spanningsveld tussen intense verlangens en diepge wortelde angsten. Het verhaal is universeel herkenbaar en werpt een indringende blik op de intrinsieke verlangens van elk mens. "Elk mens heeft een duistere kant, dat zit gewoon in ons. Veel mensen zijn erg bang om de confrontatie met zichzelf aan te gaan. Ze zijn bang voor dat verborgen stukje van zichzelf, terwijl het juist heel goed zou zijn om daar eens over na te denken. Dat gegeven, dat verschil in uitersten, dat is in feite de basis van mijn fotokunst. Ik probeer dat ook iedere keer op te zoeken. Soms op een hele grappige manier, soms juist heel dramatisch."

WEB | KIJK VOOR MEER WERK VAN PEPEYN OP WWW.PEPEYN.NL